

5. Да е всегда равенъ въ время на своето приидаваніе и наставленіе.

6. Да не измѣнява обхожденіето си, такъ щото учениците да узнаятъ не ще найдатъ въ своего наставника едного господаря, който ще ги принуди да исполнягъ своята должностъ, и онъ самъ да введе благочиніе.

7. Да е безпристрастный (т. е. да не гледа хатаръ), и да не подава нито да има предпочтеніе; понеже единъ ученикъ, който добыва пріятелство особно съ наставника, става отъ това упрямъ, а другите, които са лишени отъ таково пріятелство ставатъ завистливи, непокорни и непослушни; онъ треба да показува благодареніе и да воздава похвалы, и возмездія на оныя, които исполняватъ своите должности, а на противъ да представлява неудоволствіе камъ оныя, които гы не брежатъ.

8. Да не ся сообрацава волно съ учениците, понеже какъто каже една проста половица: „ волното сообращеніе наноси призьрѣніе. „

9. Да дѣйствува всегда така щото да не ся яви никогда какъ е сторилъ нещю неправедно предъ своите ученицы.

10. Да ся сообрацава съ вихъ всегда съ толико величіе, щото да не могатъ никогда да ся сравнятъ съ своего наставника.

11. Да воздава всегда пристойна знаме